

MISTERO SOLVITA

En antaŭa numero de Nia Voĉo oni demandis pri la uzo de **ESP**, en diversaj esperantaj medioj, inter ili HEF-Bulteno, kiel simbolo de pesetoj, anstataŭ PTA. Nun ni jam havas solvon. Nepre devas uzi ESP post cifero (100 ESP) ĉar estas la nova simbolo akceptita de la Hispana Normaliga Asocio (AENOR) ene la normoo UNE EN 24217 eldonita en julio 1995.

Kun ciferoj	100 ESP	ESP = kodo por "peseta española"
Sen ciferoj	cent ptjn. (en esperantaj verkoj)	ptj. = mallongigo por hispanaj pesetoj
Sen ciferoj	cien ptas. o cien pts. (en español)	ptas. o pts. = abreviatura de pesetas

La kodo por la lando (Hispanio) estas **ES**; por poŝta kodo oni devas skribi ES-08202 (Sabadell)

GRAVEGA DONACO

La fratino de **Joaquín Martín**, kiu forpasis la pasintan novembron, donis por la Biblioteko de la Liceo diversajn materialojn kaj E-librojn de la kolekto de ŝia frato. La plej parto de la libroj estas juveloj de la unua triono de la jarcento kaj speciale de la madrida esperanto-movado ĉar en tiu-ĉi epoko Hispana Esperanto-Asocio havis la sidejon en Madrido kaj en ĝia Estraro estis gravaj esperantistoj: Mangada, Inglada, San Millán, Perogordo, Torres Quevedo, ktp.

Madrida Esperanto-Liceo tre dankas malavaran donacon de Esperanza Martín. La duobligitaj materialoj ni sendos al Hispana Esperanto Muzeo kaj aliaj al HEF-Biblioteko kaj Historia Arĥivo.

En la dua paĝo de tiu-ĉi numero ni kopiis desegnon de la kolekto de Joaquín Martín, li estis juvelisto kaj gravuristo kaj mulfoje li desegnis kaj faris medalojn kaj insignojn por Esperantaj Kongresoj.

Kune kun tiu-ĉi numero de Nia Voĉo ni sendas kopion de la **fabelo de Andersen "La malbela anasido"** kiu aperis en la "Hispana Jarlibro esperantista" de 1930.

HISPANA-ESPERANTO-VORTARO

Eldonejo Sopena ne deziras reeldoni Lexicon. Ĝi oferis vendi aŭtor-raĵojn kaj ke ni (esperantistoj/e-grupoj) eldonos. Hispanaj esperantistoj bezonas **poŝ-vortaron** urge (Libroservo jam ne havas stokon).

Solvo 1a.- Akcepti kondiĉojn de Sopena kaj reeldoni Lexicon. **RAPIDA SOLVO**

Solvo 2a.- Fari novan vortaron. Sur la bazo de Sopena/Tudela/De Diego. Por fari bonan tekston almenaŭ devas esti korektita/komentariita por 5/6 personoj.

Propono 1a.- M.G. Adúriz komentis en Madrido ke li deziras fari vortareton bazita en De Diego vortarego. Li intencas profiti la jam informadika teksto.

Propono 2a.- Surbaze de Tudela/Sopena/PIV, Luis Ojer ofertas jam informadikan tekston (En formato Sopena: Eo-hisp. 110 paĝoj (kun prekaŭ 1000 vortoj pli ol Sopena) kaj 138 por Hisp.-Eo. La teksto estas jam preta en WP51 kaj la aŭtoro ofertas sian laboron por korekti/kompletigi kun komentoj ricevotaj.

En la pasinta Asembleo de la Liceo estis akceptita studi la eblecon por apogi finace iujn ajn proponojn. Nun la pilko estas en la tegmento de ... Adúriz?, HEF?. Sed la solvo devas esti interkonsentita. Ni, la hispana esperantistaro, devas antaŭpuŝi en la sama direkto.

HEF ANGULO (Ne oficiale, de "KAE Informilo. N° 13")

"Pri la petskribo de la Katalunregiona KEA, per kiu ĝi pretendas esti agnoskata, de UEA, kiel aparta landa asocio en Hispanujo, al kio ankaŭ rajtus nia KAE, se iel la menciita UEA modifus sian tiurilatan statuton, oni nenion detalis, kvankam la HEF-presidanto s-ro

Alonso anoncis, ĉe la fermo de la Kongreso, ke tiu problemo estas jam solvita". (KEA = Kataluna E-asocio, KAE = Kultura Asocio Esperantista).

Kelkaj esperantistoj skribis al Liceo dirante ke Iberio estas en la teritorio de 4 landoj: Portugalio, Hispanio Britio (Gibraltaro) kaj Andorra kaj ke ili malmembriĝis al asocioj kaj malaboniĝis al revuoj kiuj ne rekonas tion.

havas 86 gelernantojn, precipe de la lernejo pri instruistoj.

VENONTAJ PROGRAMOJ EN MADRIDO

Ĉiu-lunde ni kunvenos, ekde la 18,30 horo, ĉe MEL, Atocha 98-4°

Marde kaj jaŭde (18,00 ĝis la 20,30 h) funkcias HEF-CO (Rodríguez San Pedro 13-3°-7). Aliajn tagojn kaj horojn uzu aŭtomatan respondilon aŭ fakson (91) 446 80 79

Prelegoj dum venontaj monatoj, ĉe MEL je la 19,00 horo.

11a de marto. "Kontraŭ ĉiaj demokratioj". A. Casanoves

15a de aprilo. "Madrido ekde la ĉielo". L. Sanz

E-LIBROJ EN LIBROVENDEJOJ

Ne estas facile vendi niajn librojn for de E-medioj, sed dum 1995 en Madrido la fama librovendejo "Casa del Libro" (Gran Vía 29) vendis 3 eks. de "Esperanto fenomeno de la comunicaci6n", kaj 5 de "Historia de Esperanto en Madrid" kaj 5 de "Parolu Esperanton-Metodo autodidacta". Aliaj 2 librovendejo vendis nenion. Tiun-ĉi jaron ni aldonis la libron de M.G. Aduriz, "Esperanto-Curso de la lengua internacional"; ni vidos la resulton. La librovendistoj demandis nin pri vortaro E-o Hispana ĉar Sopena jam ne havas stokon de Lexic6n.

BALKONA AFIŜO

En la 4 balkonoj (14 m) de la Liceo jam povas vidi la plej grandan afiŝon pri Esperanto kiu, eble, ekzistas en la mondon. Aperas la vorto ESPERANTO kaj la telefon-numero de HEF-CO 446 80 79. Numeroj kaj literoj estas nigra kaj la fundo flava. Almenaŭ dum aŭtuno kaj vintro, kiam la arboj ne havas foliojn, nia afiŝo bone videblas en la strato Atocha.

ESPERANTO LICEO DE MADRID

Atocha 98-4°

28012 Madrid

Asociaci6n de Utilidad P6blica Municipal

HISPANIO

En Madrido, kun la helpo de elektronikaj iloj de Pedro Vilaroig kaj la voĉoj de Emi Gonz6lez, Ana Manero, Manolo Parra, Miguel Fern6ndez, Antonio Val6n, Marcos Cruz kaj Aduriz, oni surbendigis audio-kasedon por kompletigi la bazan kurson verkitan de M.G. Aduriz. La kasedo estos utila por koresponda kurso.

En Badajoz; Jos6 Gonz6lez daŭrigas instruadon de Esperanto ĉe Universitato. Li

LA MALBELA ANASIDO.

HANS CHRISTIAN ANDERSEN.

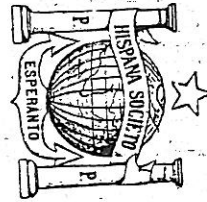
Tabalo de

Laŭn bolajn taglojn anasino en la kamparito sidis sur sia nesto, elkvovante siajn ovojn. Tiu okupo, tamen, ŝin preskat enligis, ĉar apenau amliŝlo faris al ŝi vizitolojn. La aliajn ĝelanasojn nagladis sur la tageto, tiam okupitaj pri siaj propriaj aferoj, ke ili ne deziris babiladi.

Fine unu ovo ekkrevis, jen alia, poste tria, kaj tiel plu. "Krik, krik, krik, krik," la dua, ĝis deklud ovojn estis fenditaj, kaj la malgrandaj lanuĝaloj rigardis el la mallarga nesto kvazau tra fenestro. "Kvark, kvark," diris la patrino, kiam la anasidoj, ĉirkatrigardante mirigle, kiel eble plej rapide elvenis. "Kiel granda estas la mondo!" diris la idelojloj.

"Ĉu vi kredas, ke tio ĉi estas la tuta tero?" diris la patrino; "Ho ne, ĝi etendiĝas ĝis longe preter la Gardenlo. Sed ĉu vi ĉiuj estas kunle? Ho ne!" aldonis la anasino, "ne ĉiuj jam estas elkvovitaj; la

I

HISPANA JARLIBRO ESPERANTISTA POR 1910

plej granda ovo reslas ankoraŭ nefenditaj. Krom da tempo tio duduos? Verle, mi komencas elŝaĝi!" Tamen ŝi denove sidigis sur la nestojn.

"Nu, kiel vi fartas hodiaŭ?" bleklis maljunla anasino, ŝin vizitanta.

"Ho," plendis la patrino, "tiu ĉi ovo neniel elkvovigis! Eble la ŝelo estas tro mallnola, kaj la idelo ne povas ĝin rompi. Sed mi montros al vi la aliajn. Jen mia bela idlaro!"

"Montu al mi la nekompligintajn ovojn," diris la maljunlino. "Tiu ĉi estas melegra ovo, mi kredas. Tio samla iam okazis al mi, kaj mi certigias vin, ke tio kaŭzis al mi multe da ĉagreniĝo. Jes, mi estas tute prava, ĝi estas melegra ovo. Forlasu do la nestojn, se vi volas, kaj vartu la kovitajn."

"Mi deziras sidadi ion pli longle," diris la patrino. "Nu, do bone, tio ne estas mia afero," diris la maljunla anasino, kaj ekforiris.

II

Fine ankau la ovleglo krevis. "Pi-pi," diris timleme malgranda birdeto, tuj tralrompante la ŝelon. Hol kiel tiu idlo estis granda kaj malbela! La patrino apenau kuraglis ĝila rigardadi, kaj ŝi ne scilis kiola pensi pri ĝi. Fine ŝi ekdiris:—

oni ne lasis pacon al la malbela anasido, kiu do denove forflugis.

Estis preskat vespero kiam ĝi atingis malgrandan dometon kaj tra la mallernita porde mallalte glitis en la ĉambro.

La sola vivaĵoj en la domelo estis maljuna virino kun siaj kato kaj kokino. La sekvanta mateno ili vidis la strangan gaston.

"Kio estas tie?" diris la mastro, kiu, ne bone vidante, kredis, ke la mizera malgrasa birdo estas grasa anasino perdinta sian vojon pro la malumo.

"Tio estas ja bono" ŝi ekris. "Mi nun povos ĝui bonan anasinan ovon je matenmanĝo. Sed eble ĝi ne estas anasino sed anaso. Tamen ni konsideros tion je konvena tempo.

Nu bone, tie restis la junulo tri semajnoj, ne demetante iĝn ovojn. Fine, iamlene post sendorma nokto ĝi trege deziris ree naĝi sur la klara akvo. Ne plu povante sin deteni, ĝi esprimis al la kokino sian deziron.

"Vi estas sendube freneza," ekris la kokino, "demandu la katinon, kiu estas pli saĝa ol mi, ĉu ŝi ŝatus naĝi sur la akvo."

"Vi ne min komprenas," ekĝemis la anasido. "Mi ne vin komprenas? Se ne mi, kiu do komprenas vin? Malbela flavbekulo!" ekris Sinjorino Kokino.

V

"Tio certe estas stranga anasido. Eble ĝi estas melegra, tamen ni vidos. En la akvon ĝi devas iri, se mi eĉ bezonos ĝin enpusi."

Ĉar la sekvanta tago estis belega, la anasa patrino fortasis sian neston kun la tuta idaro ŝanceliganta post ŝi.

Plaudante ŝi eniris la akvon. "Kvark, kvark" ŝi blekis, kaj la anasidoj unu post la alia imitis ŝian ekzemplon. Ne unu postrestis, eĉ la malbela grza lastenskito naĝis gaje kun la aliaj.

"Melegro ĝi ne estas, kaj ĝi do ne hontigos man familon" diris la anasino. "Efektive, se oni atente ĝin rigardas, ĝi ne estas malbela."

"Kvark, kvark! Venu ĉiuj vi kun mi, kaj mi montros al vi la mondon, kaj konatigos vin kun la kortaĵoj."

Ili baldaŭ atingis la korton, sed la aliaj ĝenasoj ŝajnis esti malkontentaj kaj ili diris:—

"Tien ĉi venas nova idaro; kvazau ni ne jam estas sufiĉe multaj! Vidu do, kiel malbela estas tu anasido! Ĝi ne devas resti kun ni."

Post tiu ĉi parolo maltima anaso pintis per sia beko la kolon de la malŝeĉita anasido. "Lasu mian idon," kris la patrino, "ĝi neniam olendas."

"Kredeble ne," respondis la petola anaso, "sed ĝi estas pli granda, ol kon-

III

"Mi estas decidinta elvagi tra la mondo;" la anasido, kuragigante, diris.

"Bone, faru vi tion!," respondis la kokino; kaj la kompaulinda anasido denove komencis vojaĝadi. Tamen apenau ia besto ĝin ekvidis sen moko pri ĝia malbeleco.

La mizera forlasita anasido estis nun pli malŝeĉita, ol antaŭe, ĉar la vitro komencis, tiel malvarma estis la vetero, ke nia birdo, pro limo esti kapata per la glacio, ĉirkaŭe nagadis sur la akvo.

Ĉimokle la rondo, en kiu ĝi estis naganta, pli kaj ple mallarĝiĝis. Fine la anasido farigis tiel laca, ke ĝi estis devigata restadi flksite en la glacio.

Fine en la mateno iu kamparano prelerpasis. Vidante la kompaulandan birdon, li iris sur la glacion, kiu li rompis per siaj dikaj ŝuoj.

Li savis la duone mortintan kreitaĵon, kaj portis ĝin hejmen al la varma fajrujo, kie ĝi rapide resaniĝis.

La infanoj deziris preni la anasidon kiel ludilon, sed ja juna birdo, kredante ke ili estas pelotontaj, flugis timigite en la lakto-kruton, kaj diversis la lakton tra la ĉambro.

La mastro sekvis ĝin kriegante, kaj la ido, per tio fariginte pli kaj pli mallerta, flugis, jen en la buterilon, jen en la farunbarelon. Tiam ŝi penis ĝin frapi per la

VI

IV

